

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Brassó, Nagy- s Czérna-utca sarkán
Papp F. utorraktára fölött, I. em.
hol a szerkesztő hétköznapiakon délelőtti
9-11 óra között,
Bolyna nester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután alálható
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
hármintesen de küldendők
Kéziratok vissza nem adatnak

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva v. vidékről
postán küldve:
Egész évre 7 frt, félévre 3 rt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.
HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor helye 5 kr (1-10 so
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hird-
téseknek kedvezmény.
Minden egye hirdetés bélyegdíj: 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi s zernesti, lieső-szentmártoni, erzsébetvárosi hosszúasói, kőhalmi, medgyesi, nagy-sink, segesvári s sz

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN s SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lipót, Haasenstein s Vogler János, Dukas Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube s társa, Haasenstein és Vogler Otto Maasz, Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetés-irodájában.

92-ik szám. Brassó, Kedd, augusztus 14-én. IV. évfolyam 1888.

Felhívás és kérelem

Brassó város magyar közönségéhez.

Közeledvén az E. M. K. E. közgyűlése, van szerencsénk ezennel következőkre felhívni a n. é. közönség b. figyelmét:

I. Az augusztus 20-án tartandó díszebéd jegyei csak augusztus 15-éig kaphatók Harmath Lajos úr ügyvédi irodájában (Nagy-utca 482 sz.) Egy jegy ára 2 frt 20 kr.

II. Az augusztus 20-án este tartandó dísz-előadásra szóló jegyek előjegyezhetők László M. s L. urak üzletében (a Lenszeren.) Árak: 2 első sor 2 frt; 3-8 sor 1 frt 50 kr, a többi sorok s karzat 1 frt. Állóhely 80 kr, a melyre szóló jegyek a „Brassó” szerkesztőségében kaphatók.

Figyelmeztetjük a t. közönséget, hogy a díszelőadásra szóló jegyek nagy része a vendégek által már lefoglaltatott, tehát a jegyek csak korlátolt számban állnak rendelkezésre s előjegyzések is csak augusztus hó 15-éig fogadtatnak el.

III. A közgyűlés és díszebéd tartamára a t. hölgyek számára ingyenes karzati jegyek adatnak ki. Minthogy e jegyek is csak korlátolt számban adhatók ki, kéretnek a t. hölgyek, e jegyeket augusztus 15-éig a „Brassó” szerkesztőségében átvenni.

IV. A kiknek lobogókra van szükségök, szíveskedjenek ezt augusztus 15-éig Sztérényi József titkárnál bejelenteni; megjegyzendő, hogy nagyon kívánatos volna, hogy különösen a vasút-, nagy- s klostrom-utczák házai láttassanak el lobogókkal.

V. Kérjük tisztelettel a n. é. közönséget, kegyeskednék vendégeket elfogadni, illetőleg a szállásokat alulírt titkárnál sürgősen bejelenteni.

A hazafias, szent ügy nevében kéri a rendezőség a n. é. közönség hathatós részvételét.

Felvilágosításokkal készséggel szolgál az alulírt titkár.

Brassó, 1887. augusztus hó 4-én.
A rendezőség nevében:
Sztérényi József, Koós Ferencz,
titkár. elnök.

Kiket várunk?

Brassó, 1888. augusztus 14.

Még csak ötször fog felkelni az áldott nap, de az ötödiken hajnalban már megdördülnek a „királyligeten” a fehér torony mellett a taraczkok és hirdetni fogják Brassó város

lelkes magyarságának, hogy elindult már Segesvárról a m. kir. állami vasuton az a páratlan hosszú vonat, mely Brassó felé röpíti az E. M. K. E. hazafias érületű, lelkes fiait és leányait. A taraczkok bömbölésének hallására mi is talpra állunk, szívünk gyorsabban fog e hangok hallatára feldobogni.

Mitől dobognak, mi fogja szívünkben a vért gyorsabb mozgásba hozni, mitől fognak arcaink kipirulni, szemünk örömkönyektől ragyogni? Ama lélekemelő tudattól, hogy az erdélyi magyarságnak színe-java, mint az E. M. K. E. központi választmányának s mint a fiók-egyleteknek küldöttei körünkbe, hol őket oly szívszakadva várjuk, — nem sokára megérkezendek.

Kiket várunk? A leglelkesebb magyar hazafiakat és honleányokat, kik a magyar közművelődés zászlója alá sorakozva, örömtől dagadó szívvel várják a szempillantást, melyben brassói és brassóvármegyei magyar testvéreiket színről-szinre láthassák és velük kezét szoríthassanak.

Tíz hónapja, hogy várva-várták ők is, vártuk mi is annak a nagy napnak felderülését. Tíz hónap egy szempillantás az idő mérhetetlenségében, de nekünk szent volt e tíz hónapnak minden percze, mert perczenként számítottuk azt a szent napot, mely arany betűkkel fog a brassói fiók-kultüregyet évkönyvébe följegyeztetni.

Három éve csupán, hogy megalakult az E. M. K. E. Kolozsvárt, lelkes hazafiak örömradiálai között; három éve csak, hogy közművelődési egyletünk élén áll az a kitűnő hazafi, kinek már csak neve is biztosíték egyletünk szép jövője iránt. Három rövid év és ime megérte a brassói magyarság azt, miről ezelőtt három évvel még ábrándozni sem merészelt! — Ime rövid három év után a brassói magyarság részestül abban a kitüntetésben, hogy vendégeit fogadhatja, hogy színről-szinre láthatja és üdvözölheti azon lánglelkű honfiakat és honleányokat, a kik nem kimélve áldozatot, nem fáradságot, testvéreikhez sietnek, hogy velünk s elszigetelt helyzetünkkel megismerkedve, — minket kitartó munkásságra buzdítsanak.

Körünkbe sietnek, nem csupán éretünk brassói és brassóvármegyei magyarokért, hanem e város és vármegye területén lakó nemzetiségek érdekében is, hogy lássák őket tűzhelyeiken színről-szinre, hogy hallják a szászok

és románok irányadó férfiainak ajkairól kultüregyletünk elleni panaszaikat. Hogy hallják tőlük élőszóval s nem nyomdafestékben: mi fáj nekik, miért viseltetnek ellenséges indulattal oly egylet iránt, mely a közművelődést, a civilizáció jelszavát tűzte zászlajára?

Az E. M. K. E. a béke, a szeretet, a különböző ajku honpolgárok között az egyetértés, a kölcsönsegélyezés hatalmas tényezője. A ki ellenkezőt ir, beszél és terjeszt, az nem beszél, nem ir igazat.

Nemsokára itt lesz a nagy nap, itt lesznek édes hazánk kitűnő férfiai, befolyásos egyének, fent tiszteltek, alant közszeretben állók. Ha Brassó város két nemzetiségének, szásznak és románnak irányadó férfiainak, mint igaz férfiakhoz, hazafiakhoz illik, ellőállanak, nyílt homlokukkal, férfias bátorsággal szólnak: úgy az eddig alaptalanul táplált gyanúsítás egy néhány pillanat alatt elenyészik. Kezet fognak a város magyar, szász és román polgárai s közös erővel, vállat vállhoz vetve fogják előmozdítani városunk közös érdekeit. Ha van bennök férfias bátorság, őszinte szív, — miben kételkedni nem akarunk — akkor így fognak cselekedni és nem másképp. Városunk, megyénk és közös magyar hazánk érdekei elvárják tőlük, hogy így cselekedjenek. A sötétben bujkálók, a névtelenül kiabálók ellenségeink nekünk is, nekik is. Az igaz hazafi ott és akkor szól, hol arra alkalom kínálkozik.

Szükségesnek tartottuk ezt épen ez alkalommal hangsúlyozni s megfellelni ama fölvetett kérdésre, hogy: kiket várunk? — A béke, a hazaszeretet, a közművelődés lánglelkű apostolait.

Koós Ferencz.

Belföld.

Brassó, aug. 13. (Strossmayer püspök sürgönye.) A »Bud. Corr.» a következőket teszi közzé: Á napokban megjelent Strossmayer püspöknek egy, a kievi orthodox egyházi ünnepély alkalmából irt sürgönye, melyre mindeddig nem reflektáltunk, lehetetlennek tartva, hogy a diakovári püspök — bárha ismert érzületétől sok mindent lehet várni — ilyenemű nyilatkozathoz aláírását adja. Minthogy azonban értesültünk, hogy ama sürgöny tényleg elküldetett, nem mulaszthatjuk el, hogy ne utaljunk Strossmayer püspöknek ezen példátlan, egy katolikus egyházfejedelemhez legkevésbé méltó eljárására. Talán mégis akad mód hogy e nyugodni nem tudó szláv bujtogatót nyoma-

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Tíz cseber viz.

Harmath Lujza elbeszélése.

(Vége.)

— Están, Están! Ha valaki meglátná!
— Bánom is én! Ha Laczit nem szereted, enyim vagy s azt nem bánom, ha megtudja az egész világ.
— Jaj Están, én ugy félek mégis.
— Mitől?
— Hát tudja András bá', meg anyám, meg Laczi!
— Lásd én nem félek a három közül egyiktől sem, ha szeretsz. Csak egyet kérdek Sárika, de felelj szíved szerint: igazán nem félsz az én szegénységtől?
— Isten a tanum, hogy nem. Tudok dolgozni.
A legény ismét megakart csókolni kedvesét, de a leány ügyesen kisiklott előle.
— Están, Están . . . az nem szabad!
— Hiszen enyém vagy isten előtt, a mióta először néztem szemedbe! Légy hát az emberek előtt is az.

Evel lehuzta ujjáról egyszerű karika gyűrűjét s a piruló leány ujjára huzta fel.

A leányt, midőn tiszta boldogságával haza érkezett, ott szomorúság várta.

András bá', ki hónapokon át nyomta ágya szalmáját, épen utolsó perczeivel küzködött, s pár óra múlva kilehelte becsületes lelkét.

Nehéz napok következtek, melyben az tetézte Sárika bánatját, hogy nem láthatta kedvesét, s nem mondhatta el a jövő iránti félelmét neki.

Mi lesz belőle, mi vár reá, hogyan fog megküzdni a reá váró nehézségekkel?

Egy állt tisztán előtte, hogy Estánt mindenek fölött szereti s érette kész volna minden áldozatra.

Az ilyen gondolatnak megvalósítása nem váratott sokáig magára. A végrendelet felolvasása után volt alkalma Sárikanak az áldozatra gondolni, melyet Estánért hoznia kell.

A végrendelet egyik pontja így szólt:

„Ha az ifjak közül (t. i. Sárika és Laczi) valamelyik vonakodnék a házasságtól, mely egyedüli óhaj-tásom volt életemben, annak hagyom a kert kisebb felét a kuttal, azon kikötéssel, hogy ő és marakai kötelesek lesznek a másiknak és maradékainak naponta tíz cseber vizet szolgáltatni.”

(Tehát nem csak az ellenmondó, hanem még maradékai is büntetve lesznek.)

Mert tekintetbe véve a Postaréten uralkodó viz-szükét, ezen első látszatra semmiségnek mondható, büntetés — nagy horderővel bir. Annál is inkább, mert az András bá' kutja is, mint tudjuk, nyári időben megtagadta a szolgálatot és nagy messziről kellett pótolni a szükségletet.

De hát az igaz szerelem nem latol, nem kicsinykedik, ha érzelmeiben nem érzi magát megtámadva.

Mily boldog volt Sárika, hogy ilyen áron megszabadulhat Laczitól s megoszthatja Estánnal szegénységét.

Hiába volt anyjának minden kérelme, ellenzése, pár hó múlva megtartották menyegzőjüket.

Ha a megfeszítő munkában ellankadtak, megcsókolták egymást és nem érezték a fáradságot, ha nyári időben tizszer kellett megjárniok a jó messzire eső forrást, hogy a végrendelet szigorú feltételét teljesítsék, egymás szeméből, egymás mosolygásából merítették erőt hozzá.

És a nap fényesen sütött, a madarak vidáman daloltak s a galambok édesen csókolódtak a háztetőn.

tékkal lehessen figyelmeztetni kötelességeinek teljesítésére? A diakovári püspökség birtokának elpusztítóját, kinek ismételt fenyegetődzését, hogy az orthodox valásra tér át, ezen legutóbbi tette oly sajátos módon ilusztrálja, erősen kell figyelmeztetni, hogy állását kizárólag a király kegyelmének és a magyar kormány védelmének köszöni. A pápa bizonyára nem szándékozik különös védelmére méltatni az orthodox egyház istenitőjét.

Külpolitikai szemle.

Brassó, aug. 13.

Coburg Ferdinánd herceg trónraléptének évfordulójával ismét a bolgár kérdéssel foglalkozik az európai sajtó s közvélemény.

A berlini „Vossise [Zeitung“ rokonszenves cikket közöl, mely a végén esattan, a midőn azt mondja, hogy a míg a fejedelem és Stambulov együtt működnek, addig Oroszországnak az a reménye, hogy a fejedelmet a bolgár nép szavazásával távolítja el, minden kilátás nélkül való. A „Daily News“ pétervári jól értesült körökből vett jelentése szerint Coburg Ferdinánd herceg lemondását nem tartják az orosz illetékes körökben olyan közel állónak, mint a külföldön hiszik. Németország és Oroszország még nem állapodtak meg a fejedelem utódját illetőleg. Waldemár herceg el van határozva arra, hogy a bolgár trónt nem fogadja el.

Szófiából érkező magán táviratok szerint Ferdinánd fejedelem a hadsereg tényleges állományának 8000 emberrel való szaporítását kívánja.

Az orosz czár külföldi szócsöve, a brüsseli „Nord“ konstatálja, hogy Ignatiev tábornokot kievi beszédeért a czár megdorgálta, a mi eléggé bizonyítja, hogy Ignatiev politikája nem azonos az orosz kormány politikájával. A „Nord“ pétervári levele szerint a két császár találkozása óta a politikában teljes szélsécsend következett be. Mindaz, a mit Bulgáriára vonatkozólag mondtak s irtak. korai. A masszauahi kérdésben Oroszország Franciaországnak ad igazat.

A francia kormánynak a masszauahi kérdésben e hó 3-án szétküldött jegyzéke különösen azt igyekszik kimutatni, hogy Olaszországnak nincs jogában Masszauaht „res nulliusnak“ tekinteni, s hogy Masszauah inkább török és egyiptomi fenhatóság alatt állott, hogy ezt Mancini-nak ismételt nyilatkozata és az a tény is bizonyítja, hogy az egyiptomi zászló éveken keresztül ott lengett Masszauahban az olasz zászló mellett, s hogy ezt Olaszország határozottan elismerte, s hogy így a Masszauara vonatkozó kapitulációk, még joggal fenállanak.

A londoni politikai körökben elismeréssel beszélnek ezen francia jegyzék mérsékelt formájáról. Az angol kabinet, hir szerint, feleletében valószínűleg az átvétel elismerésére fog szorítkozni és arra a korábbi nyilatkozatára, hogy a kapitulációkat nem tartja Masszauahra alkalmazandónak. Londoni jó értesült körökben még azt is tudni vélik, hogy a bécsi és berlini kabinetek is hasonlóan fognak cselekedni.

A pápa az egyházfejedelmeket és magas egyházi méltóságok képviselőit értesítette, hogy október 15-re előkészületeket tegyenek a legnagyobb pompa kifejezésére, ha Vilmos császár a vatikánt meglátogatja.

Crispi olasz miniszterelnök utazása Németországba küszöbön áll, de előbb be fogja várni, hogy Umberto király Romániába megy.

Romániában régebben a király elnöklete alatt a

nemzeti védelem bizottsága alakult. Ez a bizottság egy idő óta Bukarest megerősítésével s Románia fontosabb hadászati pontjainak erősítésével foglalkozik. E bizottság a mult napokban értesítette a hadügyi hivatalt, hogy haladéktalanul fogjon hozzá a Foksani s Galacz közelében tervezett erődök felépítéséhez. A Galacz közelében levő barbosi vasúti állomást a mely nem messze fekszik a Duna torkolatától s, a melynél vezet a Szerethen a legnagyobb hid, szintén megerősítik. Eme stratégiai pontnak nagy jelentősége már az 1877-iki orosz-török háború alkalmával is kitűnt.

A román kormány, mint majdnem minden európai állam kormánya, tagadólág felelt a párisi világkiállításban való részvételt illető meghívásra. A román iparosok azonban magánuton részt fognak venni a kiállításban.

Tonkingból kedvezőtlen hírek érkeznek. A Bac-Ninh tartományban lázadás tört ki. A fölkelők három katonai őrséget fegyvereztek le. A lakosság körében nagy az izgatottság.

Németország és a lengyelek.

Mialatt a német császár utazásai Európa figyelmét lekötik, Németországban egész csendben, oly rendszabályok léptettek életbe, melyeknek bevallott célja, a német császári korona alatt élő lengyeleknek nemzetiségüktől, anyanyelvüktől és iskoláiktól való megfosztása.

A nagy német kancellár nem igen szokott habozni az eszközök választásában, ha csak célhoz vezetnek; nem csinál érzéki politikát; nem kérdezi ez a rombolás, vagy ama pusztítás tetszeni fog-e ennek, vagy amannak; a mi céljainak útját állja, annak pusztulni kell s ha nem tágit, megsemmisül. — Az új Németország létesítése csakis ezen kérlelhetlen vasakaratnak és az előrelátó, öntudatos, s bár eszközeiben nem mindig skrupulózus, de a korszellem gyengeségeit felismerő és számbavevő bölcs politikájának köszönhető.

Tudjuk, hogy a németországi törvényhozó testületek megszavaztak oly rendszabályokat, melyek hivatva a németiség oltalmára szolgálni. De tudjuk azt is, hogy ezen »oltalom« a lengyel nemzetiség kiirtására irányul. Azonban arról mi a mult hetekben történt, nem nyertünk volna tudomást, ha egyes német lapok a germánizáció nagy munkáját kérkedve nem dicsőítik.

Álljon tehát itt a »Magdeburgische Zeitung“ e hó 5-iki számában hozott, erre vonatkozó vezércikke:

»Nagy meglepetést kelt minden német kebelben, hogy a lengyelek élénk agitációjával szemben végrehajtásra kerülnek, vagy már kerültek is az ország keleti részén a kormány és a kamarák által a németiség oltalmára elfogadott rendszabályok. Azokat a lengyel gymnáziumi tanárokat, a kik tulságosan nagy buzgalmat fejtettek ki a lengyel ügy érdekében, csaknem kivétel nélkül áthelyezték Schleswig-Holsteinba, Vesztfáliába, Hessen-Nassaubá, a rajnai és szász tartományokba.

Néhány száz lengyel néptanító szintén új állást kapott a nyugati tartományokba, hogy megkezdjék az iskolákban a germánizáció munkáját. A lengyel nyelv tanítása kitöröltetett az összes lengyel iskolák tantervéből; a német nyelv oktatása azonban olyan kiterjedést nyert, hogy jövőre minden félig-meddig tehetséges lengyel gyermek iskoláit végezve, meglehetősen bírja majd a német nyelvet. Az iskolák és iskolai osztályok jelentékenyen szaporítottak, hogy egy

tanító százhusznál több gyermeket ne oktasson. Szegény német középiskolások és diákok közt évenként 300,000 márkát osztanak szét 300—900 márkát ösztöndíjakban, hogy derék törzset neveljék a német hivatalnokoknak, orvosoknak, ügyvédeknek, tanítóknak és gyógyszerészeknek. A lengyel újonczokat évenként nyolcz-kilenzerezet, tiszta német ezredekbe sorozzák s úgy osztják be az egyes századokba, hogy három esztendőig csak német szót hallanak s a német nyelvet tökéletesen megtanulhatják. A lengyel hivatalnokokat is eltávolították nagyrészt a lengyel agitáció fészkeitől. Az Ems, a Vesper, a Rajna és az Elba mellett más foglalkozást találtak.

Nagyon előre haladt már a telepítés munkája. Abból a száz millió márkából, mely lengyel nemesi birtokok megváltására volt szánva, kiadtak már körülbelül husz milliót. Megvásároltak s részben parcelláltak is már 150,000 hold lengyel földet, vagyis két négyszögmértőföldnél többet. A régi nemesi székhelyeken tíz német falu létesült, Dálnik-Paruska falujában Flatov mellett például 22, Komorovóban 13, Slonskóban Ravics mellett 33, Svinariában 37 német paraszt lett új hazát. Reméljük, hogy a lengyel helységneveket nemsokára németek váltják föl. A telepítő bizottság sok lengyel földet vásárol különösen azokban a kerületekben, a hol a németek képezik a lakosság kisebb részét, hogy a németiség ezekben megerősödjék s a lengyeliséget lassankint elnyomhassa és magához szivhassa. Így már sok lengyel birtok került német kézre és sok befolyás ragadtatott ki a lengyelek kezéből.

A jövő század elejével a nemesség minden valószínűség szerint eljátszotta szerepét Pozenben és nyugati Poroszországban s akkor végkép biztosítva lesz a német elem tulsyja.

Ha a kormány germánizáló törekvéseken oly szilárd és erős marad, mint a milyen most, akkor egy emberöltő múlva a német birodalom nyugoti részében a lengyel nép németül ép úgy beszél majd, mint lengyel anyanyelvén s egy évszázad múlva a Varthe, Neize és a Visztula vidéke is ép oly jó német lesz, mint a legnémetebb tartományok: Vesztfálc és Hannovera!

Eddig a nagyérdékű cikkek, mely nem egyéb egy nagy és szép multu nemzet halál haragjának megkonduálásánál. És e hang fájdalmasan átrezgi szívünk legérzékenyebb hurjait! Szegény lengyel nép! — De ha tekintetbe vesszük a III. Napoleon által megindított, napjainkban oly egészségtelen, káros irányba terelt és csak Katilina-féle existenciákat felszínre vető nemzetiségi áramlatot: nem érezhetjük magunkat feljogosítottaknak, a német kormány kérlelhetetlen eljárását a lengyelek irányában egyszerűen elítélni. — Mennyit szenvedünk mi saját idegen nemzetiségeink hazaellenes fondorlataitól; s mégis mennyire vannak, ezek dédelgetve más országok idegen nemzetiségeivel szemben!

A német nem így tesz; de megragadja a bikát a szarvánál és meg is marad mint ur a saját házában. Lehet-e ezért kárhoznatni?

Román lapszemle.

Azok a nagy és szent napok: Felséges urunk születésének évfordulója, és a legelső magyar király szünetésének évfordulója, melyekkel e nagy héten szembe megyünk, visszatartják tollunkat attól, hogy csak egy szót is vesztgezzünk a szebeni „Sieb. Deutsches Tageblatt“ brassói névtelen tudósítójának az E. M. K. E. ellen szórt rágalmainra.

Zajzoni világ.

Brassó, 1888. augusztus 7.

(Vége.)

„Concordia“, „Wandelbahn“ — stb. Kész voltam már egy előttem haladó zsidót nyakon csipni s megkérdezni tőle: „Önt nem Rákóczynak hívják?“ — a midőn hátam mögött magyar szót hallok. Megfordulok s íme egy kávészínű, kockás nadrágu, elegáns külsejű, szakállas fiatal ember állott előttem, a kin azonban még egy mulófelében levő betegség nyomai látszottak.

— Uram, hol lehet itt magyarosan ebédelni? — szólítám meg.

— Ha meg nem sértem, -- felelé -- önnel megyek; itt van a Concordia szálloda, én itt kosztolozom, tessék ide jönni.

Együtt haladtunk ezután. Egy nagy tágas szobába vezetett, a melynek falain sok férfi-arckép volt látható. Nem tudtam megállni, hogy meg ne kérdezzem:

— Nemde, ez arcképek nevezetesebb vendégek itt-jártáról tanuskodó emlékek?

— Dehogyl — volt a válasz. — Ezek a Zahl-

kellnerek képei, ad horrendum populi vannak ide téve. Hogyha valaki belép s valaha a fizetés elől megszökött, e képekre nézve, elpirul s többé nem produkálja azt.

E közben letelepedtünk egy üres asztal mellé s szemlét tartánk a vendégek felett. Egyik asztalnál borotvált bajszu angol typus, magas, nagy hidegvérűséget eláruló, komoly leányával; a másikonál kövér termetű szász matrona két nevetgélő szőke backfischel; egy szővai: csaknem az egész szoba telve volt vendéggel, de arcukról leolvasható, mintha mondanák: — Nu styiu ungurestye!

Cicerone-m-nak tetszék ismeré mind őket, udvarias meghajlással köszönté különösen a leánykákat, azok pedig mosolyogva sugtak-bugtak.

Étlapot kértem. Mindenütt csak boszankodás ért, itt is. Olvasám: „Nierén Braten, nem szeretem, Krebsen mit Gurkn, edd meg, Gulias, no ez kell! Rendeltem egy porciót, de komisz volt. Csupa egy magyar név diszíté az étlapot: Bitai-féle méz. Hanem ebben már nem csalódtam. A legkitünőbb volt ez, a mit csak lehetett kapni.

Vezetőmmel hamar megismerkedtem, jó barátok lettünk. Ő helybeli nevelési hivatalnok volt; minden

jó tulajdonság, a mi az emberbe meglehet, benne központosult. Művelt társalgó, kifogyhatatlan élecekkel és válogatott megjegyzéseivel egészen megnyert.

— Van-e sok vendég? kérdém.

— Minteg 160 on lehetnek; de ezeknek csak egy negyede ha beteg, némelyek feltönés-keltésből, mások s nagy része miutás céljából jönnek ide.

Ugy el tudott beszéddel tartani, hogy 11 órakor jutott eszembe, hogy a sétatérre jó volna kimenni. Fizettem s ismeretlen nevű barátomat felkértem, hogy tartson velem. Ő a legnagyobb előzékenységgel engedett kérésnek. Azon az úton, a melyen jöttem, térünk vissza Nemsokára rágyújtott Galuska valami „Rákóczy“ ábrándra. Jól huzták. A vendégek kezdtek kigyúlni, a vidékiek kocsin számosan látogattak oda, (hisz vasárnap volt.) A sétány megtelt.

Künn a hidon állottak csángó emberek s kérdésemre, hogy miért nem mennek be, azt felelték:

— A zsandár ur nem ereszt be!

S richtig! Két zsandár állott a hid végén mint két Cerberus s válogatták a bebocsátható publikumot. Románok szólnélkül járhattak fel s le, de a csángónak bemenni nem szabad. Eszembe jutott ekkor Mózes, a ki a zsidó népet az ígért földére de neki azt meg-

Félre tesszük azonban a „Tribuná“-nak idej 172-ik számát, mely, hiszszük hű fordításban adja vissza azt a tudósítást, a melyet a Tribuna hazafias, férfias (?) hangnak nevez s ugyancsak ajánlja olvasásra saját feleinek is. Meglehet, szükségünk lesz rá, meg lehet, hogy nem lesz. A brassói szászoktól függ, hogy legyen, avagy ne legyen arra szükségünk. Most csak annyit jegyzünk meg, hogy mi várunk s erre van türelmünk a béke és egyetértés reményének érdekében.

Apropos: egyetértés! A n.-szebeni „Tribuna“ arról vezércikkhez, hogy van-e veszély abban, hogy a román kaputosok között ma napság nincs meg az az egyetértés, mely meg volt (?) akkor, midőn a mostani öreg írástudók még mint fiatalok a balázsfalvi réten szerepeltek. Közbe legyen mondva, akkor sem volt közöttük távolról is egyetértés s a ki ebben kételkedik, az olvassa el Jakab Elek „Szabadság harcunk“ című jeles művét. Eloivashatja néhai Leményi balázsfalvi gör. kath. püspöknek önéletrajzát is.

A „Tribuna“ szerint a mostani öreg írástudó románoknak nem volt (?) fiatal korukban más céljuk, mint az, hogy lerázzák a százados szolgásgót s kivívják (?) ők is az emberi és honpolgári jogokat.

Könnyű volt — úgy véli a „Tribuna“ — akkor az egyetértés, midőn az ő népük először lépett ki a világoságra, hogy előhaladásáért (?) és jogaiért (?) küzdjön. Csak a kicsike baj, hogy egyetértésről épen akkor szó sem volt közöttük, midőn Leményi püspök megsemmisítésére törekedtek, midőn a belháború fáklyáját széthordozták. Ép úgy meg voltak egymás között hasonolva, mint akár ma. Ezt kijelentve, lássuk miért nem tartja a „Tribuna“ lehetségesnek a román értelmiség között napjainkban az egyetértést. Vannak — úgy mond — elvi és vágyakozási kérdések, vannak társadalmi, nevelési, politikai kérdések, melyekben lehetetlen az, hogy a románok egy uton haladjanak. Ezekben minden kiegyenlítési kísérletek szerinte hiába valók. Nem akarja — úgy mond — szentesíteni a vizsgálódást, de küzdelem nélkül világoságra jutni nem lehet.

Kislelkűség kétségbe esni azért, mert nincsenek mindnyájan egy véleményen. Tegyük úgy, mint más népek. Csoportosuljunk elvek körül mi is elvű férfaink mellé. Így aztán meg fog szünni a személyes torzalkodás. Azonban ma még nincsen így. Meglát-szik, hogy fiatal nép vagyunk s hiányzik a rutin.

Igaz, de az is igaz, hogy legnagyobb baj a nagyurhatnomság, az ábradozás, a kalandozás; pedig régen meg van már írva, hogy a ki mindig csak a csillagokat nézi s lábai alá nem tekint, az ilyen verembe esik. A románok vezetői keressenek realis alapot s akkor nem esnek ők is, követők is verembe. Ez a mi véleményünk.

A Tribunától ezuttal haza jövünk a Lensoros újsághoz. Szerinte a magyar lapok olyan elszomorító híreket közölnek, melyek ha igazak lennének, újabb bizonyítónak, hogy a kormányzók nyomásai és rémitései tetőpontra jutottak.

Hol történhetett ez a nyomás és rémités? Belényesen. Három tanárt, kik a zászlósértésben bűnösöknek bizonyultak, Pavel püspök elmozdított és másokkal pótolta. A „Gaz.“ és társai soha sem kárhoztatták ezt a zászlósértést, inkább azt hirdették, hogy nem lehet egyéb, mint a magyar lapok által felfújt hajsza. Most pedig, midőn a legilletékesebb forum mondja ki a zászló sértők felett az igazságos ítéletet, most már talán ő is azt mondja, hogy így kellett! De hogy mondja!

•Tetőpontra hágott a nyomás és rémités.

Először nem volt megengedve... meghalt. Így van a szegény csángó is. A szegény zajzoni paraszt nem élvezheti a zenét, jóllehet a falujában van a fürdő... no de hát Brassó elvette.

De még egy jobbat is tapasztaltam. Hét óra után táncz következett. A „lelkis ifjuság“ csakugy rugta a polkát, valcert, de midőn a négyes végével a vidéki magyarok kiállottak, hogy: „Csárdást!“ — a rendező szépen elosont s csakis egy ügyes magyar fiu erősen felleptének köszönhető, hogy nem maradt el a szép táncz.

Bevégeztem ezzel szemlélődésemet s megköszönöm utitársamnak, illetőleg vezetőmnek, hogy kalauzolt a szükséges felvilágosításokkal ellátott.

És végül a t. fürdőbiztos urtól legyen szabad érdelem: miért tiltotta meg a csángóknak a zene lejátszása alatt a sétátérre mehetést? Hajlandó-e ez intézkedését megváltoztatni?

Isten veled, szép Zajzon! Isten veletek, ti szöke szász leánykák!

Gyalogfi.

Értsd ezt így: A magyar kormány rá ijessett a püspökre s így nem az elmozdított tanárok a hibásak, hanem a kormány, a mely megrémítette a püspöket. Minő helytelen gyanúsítás kormánygyal és püspökkel szemben! Hanem ezért az a három tanár, nem lesz többé tanár; elmennek egy egy csendes faluba lelkésznek s ott elmélkedhetnek ezen kérdés felett: „Szabad-e, lehet-e egy ország lobogóját, mely az övék is, büntetlenül megsérteni?“ Szívökben, sorsukban ott a felelet.

Czenkalji.

Tizenkét millió forint.

Tizenkét millió forintnál többre rug azon összeg, melylyel az állampénztár bruttó-bevételeiről és kiadásairól az imént kiadott kimutatás a f. év első felének eredménye a mult év első felének eredményét cselekvőleg meghaladja. A mi így történt: Az állampénztár bevételei a folyó év II. negyedében (ápr., máj., jun.) 82,641.437 frtot tettek, vagyis 14,044.337 frttal többet, mint a mult év megfelelő negyedében; a kiadások a mondott negyedben 82,419.377 frtot tettek, vagyis 9,224.235 frttal kevesebbet, mint 1887. megfelelő negyedében. — E szerint az 1888. év II-dik negyede 14,044.337 + 9,224.235 = 23,268.572 frtnyi óriási összeggel kedvezőbb eredménnyel végződött, és miután a f. év I. negyede a mult év I. negyedével szemben 1,397.122 frt többletet mutat fel, az 1888. év I. fele az 1887. év. I. felével szemben 24,665.693 frt többlettel záródik le. De miután a pénzügyminiszterium, melynek vezetője egy Tisza Kálmán, államtitkárja egy Wekerle Sándor, csillogó számokkal tündökölni nem akar: a kimutatásban, illetve az ahhoz mellékelte felvilágosításokban nyíltan s becsületesen ki van jelentve, hogy ezen összegből a járadékok kibocsátásából befolyt, tehát nem valóságos jövedelmet képező 12,460.585 frt levonandó; de még ekkor is — mint azt a „Pester Correspondenz“ hónapokkal ezelőtt jelezte s akkor meglehetősen mogorván fogadtatott jóslata, — tizenkét millió frtnál nagyobb többlet esik a f. év első felére, a mi mindenesetre igen öröndetes jelenség.

Ha ezen kedvező számítással szemben ellenzéki oldalról „hideg vizsugár“-ként így számítanak: az I. félév bevételei 151,951.209 frt, kiadásai 177,543.652 frt, tehát 25,592.443 frt deficit, úgy ez inkább rosszakaratu, mint okos és hazafias eljárás. Azt ma már minden gyermek tudja, tehát az olyan is, a ki a szerkesztőségi szobában úgy játszik a budget számokkal, mint más gyermekek az ólom katonákkal, hogy nálunk az aratás előtti félév messze mögötte marad a II. félév jövedelmezőségének s rendszerint ősz és tél egyenlítik ki a tavasz és nyár tatóngó különbözeteit s rendszeren meglehetősen kielégítően ki is egyenlítik. Huszonöt millió frt deficit az I. félév végén, mikor a deficit különben negyven, néha 50 milliót meghalad, nálunk az emberileg legtehetségesebb biztosságot jelent az iránt, hogy év végén a törvényhozás által megállapított budget kerete sértetlen lesz, a deficit az engedélyezett összeget át nem hágja; sőt valószínűségét jelenti egy még kedvezőbb végeredménynek s alapos kilátást nyújt azon lehetőségre, hogy államháztartásunkban a deficit már az idén minimumra redukálódik. Mert az új adók az I. félévben még nem bizonyítható be jövedelmező erejüket, a mennyiben a szeszadóreform még hatályba sem lépett, e dohányjövedelemnél pedig érvényesült a fogyasztók azon daczolása, mely minden áremelésnél kezdetben bekövetkezni szokott, lassan azonban ismét megszűnik. — Az 1888. év II. felében már a fogyasztási adók és a dohány, részben a szesz is hozzá fognak járulni a bevételekhez és bizonyára az állami üzemek is, különösen s a posta, melyek az I. félévben is szembeötlő többletet szolgáltatottak, folytatni fogják az állami pénzügyek kedvezőbbé alakítását. Tisza, Baross és Wekerle: ezen hármas szövetség is lefogja küzdeni s kiirtja a halálos ellenséget, a deficitet.

A szóban levő kimutatás mindenestre előnyös benyomást gyakorol a világpiacra s lényegesen kedvezőbbé teszi annak már ma is meglehetősen barátságos hangulatát Magyarország hitele iránt s a „Pester Correspondenz“ nem hiszi, hogy valami túlaradozó optimizmusnak hódol, midőn reményli, hogy immár a teljesen igazolatlan az osztrák s a magyar értékpapírok közt még mindig dölyfösködik, lassanként el fog tűnni s igazolatlan disagio is, mely az árfolyamokon az osztrák s a magyar értékpapírok közt még mindig dölyfösködik, lassanként el fog tűnni s igazságos jegyzésnek ad helyet.

Minden jel arra mutat, hogy Magyarország gyorsabban s alaposabban megfogja szüntetni a deficitet államháztartásában, mint Ausztria: indokolatlan, sőt épen neveléses lenne, ha járadékait ennek alacsonyabban jegyeznék, mint az osztrákokat.

E. M. K. E. közgyűlés.

Lapunk mult számában közöltük az ünnepélyeségek programját, mely alkalommal azonban boszszantó hiba történt, a mennyiben a második nap programjából egy rész kimaradván, az által az egésznek értelme megzavarlatott. Ezért ismételtén közöljük ezt a részt, feltűnő betűkkel szedve a multkor kimaradtakat.

II. nap.

A klastrom-kapunál lévő kávéházakban közös reggeli lévén, ott lesz gyülekezés. A testületek ismét lobogókkal jelennek meg a Bethlen-téren reggel 8 órakor.

A közönség azon része, mely magyar diszruhával bir, abban jelenik meg.

¹/₂ 9 órakor ünnepélyes felvonulás lesz a róm. kath. plebánia templomban tartandó szent-István napi diszmisére, mely ez alkalommal kivételesen 9 órakor történik. Az egyházi szertartást Möller Ede apátplebános ur fogja végezni, egyházi ünnepi szónoklatot pedig Kovács Ferencz maros-vásárhelyi apát-plebános tart.

A templomból kijövet, a társaság testületileg levonul a „Nro. 1.“ szálloda nagytermébe.

A levonulásnál elől mennek az egyházak, hivatalok képviselői, egyletek kibontott lobogóik alatt ugyanazon sorrendben, mint 19-én a vasutól történt bevonulásnál, közbe véve a vendégeket, kik legelőbb lépnek be a terembe s csak utánuk a helybeliek.

Nehogy ott tolongás legyen s a terem előre elfoglaltassék, a belépés — a magyar nők küldöttségének kivételével, kiknek ott szerezük van — senkinek sem lesz előbb megengedve, mint a hogy a menet megérkezik.

A gyűlés tartama alatt a testületek lobogóik alatt állanak.

Gyűlés után ismét ünnepélyes felvonulás lesz a fekete-templomba az ott tartandó nagy orgona-hangversenyre.

*

Szállásokat jelentettek be eddig:

Benedek Béla 1, Jossa Lajos 2, Mikes Gyula 1, Szász Károly 1, Vargyasi Ferencz, Vasady József 3, Grahoffer Endre 1, Bisztray Károly 2, Bodó Sándor 2, Joseffi Imre 1, Izai Antal 1, dr. Otrobán Nándor 5, Sompek József 2, Stark Vilmos 1, May Benjámi 6, Steinhadt Zsigmond 6, Storch Gábor 1, Eisenstein M. 2, Barabás Sándor 1, Broszek Antal 2, Mátyás Károly 4, Bartha István 2, Tief Zsuzsanna 10, Lázár Gerő 2, Duka Ferencz 2, Fink Adolf 1, Aronsohn Löbel 1, dr. Hegyesi Viktor 1, Koródy Mihály 2, Kürthy János 1, Szabó Sándor 4, Szabó Lajos 2, Szekula László 1, dr. Vajna Gábor 1, Verzár István 2, Adler Rezső 1, Fischer Samu 1, Mandel H. 1, Simay Jenő 2, Győrbíró Beny 2, Szabó Antal 3, Fiala Antal 2, Hegyesi Albert 3, Zeriff Antal 1, Rotarides 2, Mika Károly 1, Balás Kálmán 2, Péter Mihály 1, Hornung Lajos 3, Haluskay Vilmos 1, özv. Molnár Jánosné 1, Folyovics Miklós 1, Szentpétery János 1, dr. Józsa Ernő 1, Szöllősi Ferencz 2, Tutsek Károly 1, Temesváry József 2, Gencsy István 1, Radányi József 1, Beer Ignác 1, Orbán Ferencz 1, áll. iskola 2, Tompa Sándor 2, Jakab József, Pánczöl Joachim 1, Skita Mihály 1, Soós Károly ezredes 1, Munteanu J. 1, Bauer János 1, Malcher Mór 2, özv. Roidlné, Kosik Mihály 1, Gyertyánffy Ede 2 s Leonhard Ferencz 2.

Minthogy még vannak nagyszámu elszállásolándók kéretik a t. közönség, vendégeket fogadni s ezt legelőbb csütörtökig bejelentni.

Helyi és vidéki hírek.

E. M. K. E. A közgyűlést rendező bizottság t. tagjai ezennel tisztelettel felkéretnek, a közgyűlésig naponként este 6 órakor a kaszinóban megjelenni.

Megyei ügyek. A közigazgatási bizottság tegnapi üléséről tárgyhalmaz miatt csak csütörtöki számunkban referálhatunk.

Tanítói jutalom. Az E. M. K. E. igazgató választmányára f. hó 12-iki ülésében a Gyertyánffy alap kamatai, azaz 50 frtot, a f. évre Bartha Károly tatarangi igazg. tanítónak szavazta meg jutalmul eddigi buzgó működéseért.

Hangverseny. Évek óta nem volt alkalmunk oly kiváló énekesnőt hallanunk, mint szombaton Valadaia Irén művésznőt. Semmi nehézséget nem ismerő technikája, átgondolt s átérzett előadása, hangképzésének kifogástalansága első rangu művésznőhez méltók. Valadaia asszony második, szombaton adott hangversenyén: Meyerbeernek nagy áriáját az „Afrikai nő“-ből, Thomas Mignonjától a romance-t, Delibes „Lakmé“-című operájából a harang áriát és végre Denzának gyönyörű romance-ját. Si tu m'aimais, monda-

nunk sem kell, hogy mindenikével elragadta a közönséget, az utolsó darabbal pedig nálunk egészen szoktalan tapsvihart idézett elő. A művésznőnek ritka zenei képessége még bájos megjelenése és drámai játéka által, melylyel énekét mintegy ilusztrálja, nagyban emeltetik. Nagy terjedelmű hangja a hangverseny elején némileg fátyolozottan hangzott: úgy látszik a művésznő szintén lefizette a brassói éghajlatnak adóját, de minél jobban belémelegedett az estélyen énekébe, hangja annál gyönyörűbben, tisztábban csengett. — Trauschenfels Anna k. a. két zongora darabbal, Hintz E. ur pedig Loewe baladáját „Madarász Henrik”, Schumann-tól és Weinzierltől énekelt művészi előadással, értelmes kiejtéssel. Az összes darabokat Frank Lipót dicséretes discretióval kísérte.

Választmányi ülés. Van szerencsénk ezennel felkérni az E. M. K. E. brassómezei főkegyeletének tagjait, sziveskedjenek pénteken, f. hó 17-én d. u. 2 órakor tartandó utolsó választmányi ülésre teljes számban megjelenni. Brassó, 1888. aug. 10-én Koós Ferencz, elnök, Sztérényi József, titkár.

Eljegyzések. Michaelis Sámuel, a nagy-enyedi Bethlen-főiskola ének- és zenetanára f. hó 11-én tartotta eljegyzését Dombay Mari k. a. krizbai óvónővel. Ugyane napon váltottak jegyet Bartha Géza székelyföldvári tanító és Gáspár Anna csernátfalusi óvónő. Boldogság kísérje e lépésüket!

Utolsó nap. A közgyűlési bankette- s diszeladásra csak még két napig lehet előjegyezni s jegyet váltani. Figyelmeztetjük erre a közönséget.

Négyfalu rendezett tanácsu város. Négyfalu értelmisége sűrűn foglalkozik a négy községnek, t. i. Bácsfalu, Türkös, Csernátfalusi és Hosszufalunak egy rendezett tanácsu várossá alakításának eszméjével. — Közelebről egy bizottság fog kiküldetni a terv megkísérelése végett.

Aurora. Az E. M. K. E.-nek ajándékozott eredeti festmények kisorsolása nem fog megtörténni e hó 20-án, hanem elhalasztott február 12-ére.

Csernátfalusi civilizálódik. A csernátfalusi előjáróság elhatározta, hogy az ugynevezett Bretter-promenade-on (deszka sétány) a mely a piacon van s az intelligens közönség sétahelye, minden vasárnap d.

u. 5—7-ig zenéltet és pedig felváltva: a csángók zenekarával és az itteni u. n. Ábrahám-féle cigány bandával. Csak így tovább.

Időszaki kiállítás a kereskedelmi muzeumban. A kereskedelmi muzeum időszaki kiállítást rendez az ősz folyamán s. p. gyümölcs s konyhakerti kiállítást, mely októ. 1-étől 10-ig tart s október végén sajtkiállítást. — Bővebbet a kereskedelmi és iparegyesület irodája szívesen közöl.

Tanügy. A budapesti állami közép-ipariskolában VIII. kerület, Sándortér 4. sz.) a beiratások szeptember hó 1-ső napjától 10-dik napjáig tartatnak.

Nyilvános köszönet. Az „Oriold és Endstrasser” építészczég a segesvári ev. ref. templom építési költségei fedezése javára 200 frtot adományozván, kedves és elengedhetetlen kötelességünknek tartjuk, ezen valóban szép, és nemes érzületre való kegyes adományért az egyházközség nevében, megérdemelt meleg köszönetünket ezen az uton is kifejezni. Segesvár, 1888. augusztus hó 1-én. Horváth László gondnok, Balás Imre ev. ref. lelkész.

Közigazdaság.

A vámháború és Románia.

Hába kötik a románok az ebet a karóhoz, ők mégis csak többet szenvednek a vámháború alatt, mint mi.

Ime bizonyítja ezt ujabban a fokscháni alkonzul f. évi június havi jelentése is melyből a következőket vesszük ki:

Mióta a szekereknek Bukovinából és Erdélyből való behozatala megszűnt, az itteni kocsigyárosok és kovácsok — csaknem valamennyien osztrák-magyar alattvalók — szekerek készítésével sűrűbben foglalkoznak, de minőség tekintetében ezen áruk a magyar és osztrák gyártmányokat meg sem közelítik.

A Sascut-ban levő czukorgyár gyártmányai, melyek eddig a piacon csak szörványosan voltak találhatók, most mindinkább tért hódítanak.

Az üzleti életben általános pangás uralkodik s avulás egyhamar alig remélhető.

Tehát ott sem foly tej és méz!

Áruforgalmunk 1888. április hóban.

As országos statisztikai hivatal kiadta áruforgalmunk kimutatását az 1888. év április haváról.

Ezen kimutatásból kitűnik, hogy idei április hónapban kereskedelmi forgalmunk fölötté kedvező volt s kivitelünk jóval fölülmúlta a behozatalt, a mennyiben 1,213,460 mm. s 18,986 drb. behozatallal szemben kivitelünk 2,602,736 mm. és 2,717,777 drb, tehát kiviteli többletünk 1,389,276 mm. s 1,698,791 darab. Részletezve e számokat, azt találjuk, hogy kivitelünk több:

Ausztriába 1,008,154 mm.-val és 137,755 drb.-bal; Németországba 155,569 mm.-val s 280 drb.-bal; Svájcba 115,240 mm.-val; Olaszországba 33,469 m. m.-val és 187,430 drb.-bal; Franciaországba 71,277 mm.-val és 1,992,977 drb.-bal; Belgiumba 28,610 mm.-val; Nagybritániába 70,550 mm.-val s 11,979 drb.-al; Bosznia-Hercegovinába 6,064 mm.-val s 8 drb.-al; Szerbiába 3,255 mm.-val; Bulgáriába 4,738 mm.-val; s 14 drb.-al; Balkánfélsziget többi országaiba 4671 mm.-val s 383,520 drb.-al.

Ezzel szemben több a behozatala hozzánk Oroszországnak 68609 mm. val; Romániának 904 mm.-val; Szerbiának 15,090 drb.-al s különböző — névszerint fel nem sorolt — államoknak, 32,795 mm.-val.

Brassói vasútforgalom.

I. Erkezés Brassóba.

1) Budapest felől.

Személyvonat délelőtt 9 óra 46 perczkor.

Vegyesvonat este 9 óra 52 perczkor.

2) Bukarest felől.

Vegyesvonat délután 2 óra 32 perczkor.

Gyorsvonat este 10 óra 12 perczkor.

II. Indulás Brassóból.

1) Budapest felé.

Személyvonat este 7 óra 10 perczkor.

Vegyesvonat reggel 4 óra 10 perczkor.

2) Bukarest felé.

Vegyesvonat délután 1 óra 55 perczkor.

Gyorsvonat reggel 5 óra 37 perczkor.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Sztérényi József.

HIRDETMEÉNYEK.

A dr. Otrobán Nándor tulajdonát képező

„Első magyar petrolgyár”

irodájában (Brassó, Nagy-utca 488. sz.) gyári árban kapható elsőrendű, — ugyszintén szalonpetroleum is hordókban és kőkorsókban.

239 5 20

Szám 8375.—1888.

Hirdetmény.

A nagyméltóságú magyar királyi belügyminisztérium 1888. évi július 11-ikéről 43106./1888. sz. a. kelt felsőbbrendű jóváhagyás alapján a hátsó utcái városi örlő-malom, jelen állapotában az összes épületekkel együtt, valamint a Tömös patakban való vízhasználati joggal s a malom telkével határos 292 négyszögletes területű nyilvános telekkel együtt nyilvános versenytárgyalás útján a legtöbbet ígérőnek fog eladatni, megjegyezvén, hogy a tekintetes városi képviselőnek az ajánlati tárgyalás jóváhagyása fenn van tartva.

Az ajánlati tárgyalás 1888. augusztus hó 23-án, délutáni 3 órakor fog a városi gazdasági hivatal helyiségében megtartatni, a hol a közelebbi eladási feltételek a rendes kiváltság órák alatt betekintheők.

Ezen ajánlati versenytárgyalásnál két-féle ajánlatok tehetőek; vagy ajánlat csak az eddigi malomépületekre s telekre a vízhasználati joggal együtt, vagy pedig ajánlat erre és a 292 négyszögletes területtel együttesen.

Az 50 krros bélyeggel ellátott, írásbeli zárt ajánlatokhoz az ajánlatot teljes vételár 10 %-ának vagy készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirokban kell mellékelve lenni, mint bányatpénzek; e mellett az ajánlattevő tartozik kinyilatkoztatni, hogy a versenytárgyalási, mint eladási feltételeket ismeri s azoknak magát mindenben teljesen aláveti.

Az ajánlatok a fennebb meghatározott nap délutáni 3 óráig a városi gazdasági

szati hivatal főnöke, Hintz Ernő urnál nyújtandók be.

Brassó, 1888. aug. 4.

(280) 1 2

A városi tanács.

Legújabb
nyári szöveteket
valódi gyapjuból
szétküld utánvett mellett legolcsóbban szabott árak mellett, a szolidnak s jónak általában ismert
SIEGEL J. W.
posztógyári raktára
Brünnben.

A szabómester urak, kik mintakártyámat nem ismerik s vevőközönségük körét rendkívül finom szövetek feldolgozása által akarják terjeszteni, sziveskedjenek egy levelező lapon bizalommal hozzám fordulni.

Nevezettek ingyen és bérmentve kapják legújabb mintakártyámat.

21 25

Máriacelli gyomorcsöppek.

Kitűnő hatású szer a gyomor minden betegségeiben.

Védjegy.

Főülmulthatatlan étvágyhiány, gyomorgöngyösség, rossz illatú léleket, felfúvódás, savanyu felbőfés, kolika, gyomorhurut, gyomorfűzés, homok- és daraképződés, túlságos nyálkaképződés, sárgaság, undor és hányás, főfájás (ha a gyomortól ered), gyomorgöngyösség, székszorulás, a gyomornak étellekkel és italokkal való túlterhelése, giliszták, lép-, máj- és aranyeres bántalmak esetében. — Egy üvege ára használati utasítással együtt 35 kr., kettős palack 60 kr. — Központi szétküldés Brady Károly gyógyszerész által Kremserben (Morvaország).

Kapható minden gyógyszerertárban.

Óvás! A valódi máriacelli gyomorcsöppeket sokat hamisítják és utánozzák. A valódiság jeléül minden üvegnek piros, a fenti védjeggyel ellátott borítékba kell göngyölvé lennie és a minden üveghez mellékelt használati utasításon meg kell jegyezve lenni, hogy az Kremserben Gusek Henrik könyvnyomdájában nyomtatott.

Valódi minőségben kapható: Brassóban Goos J., Hornung Gyula, Jekelius J. özege, Kellemen Ferencz a Fehér templomhoz címzett és Schuster L. K. gyógyszerertárban; Fogarason Bildner, Hermann gyógyszer.; Földvárt Schneider Vilmos gyógyszer.; Köhalomban Melas Ede és Wolff E. gyógyszer.; Seps-Szentgyörgyön Beteg Bálint és Barabás Ferencz gyógyszerészeknél; Tuzsárd fűrésztelénél; Székelyvárosban (84) 16-25.

Rögtön s tartósan pusztit s gyógyítja
a szájnak minden kellemetlen szagát.

a cs. kir. szabadalmazott

Eucalyptus-száj-essencia.

(Kitűntetve Párisban 1878-ban.)

A legrationálisabb, legértelmezhetőbb (78% hatásos alkotórész) személyes fertőztelenítésre különösen alkalmas, teljesen ártalmatlan, pusztán növényi részekből álló kivonat; hygienikus védőszer

torokkatarhus

és egyáltalában a légzőszerveknek miasmatikus fertőzése ellen.

Egy üveg ára 1 frt 20 kr.

Med. Dr. C. M. FABER,

19a. 8—12

néhai I. Miksa császár személyes fogorvosa, a becsületrend lovagja stb.
Raktárak: Brassóban Jekelius F., Kugler E., Schuster K. L., Köhalomban Wolff E. gyógyszerészknél, valamint Erdély minden gyógyszerertárban és illatszerészénél.

Ugyanítt kapható: a cs. kir. szab. specifikus szájszappan *Puritas* Dr. C. M. Faber-től. (Nagy érem, London 1862.)

Szétküldési raktár: BÉCS, I., Bauernmarkt 3.

Bécs, 1873. Érdem-érem. Páris, 1867. Bronz érem. London, 1878. Disz-oklevél.

CSIK JÓZSEF
es. és kir. kizárólag szab. első szerémi
Portland cement- s vizhatlan mészgyár

03 16—30

Beocsinban.

Központi iroda és raktár: Budapest V., Rudolf-rakpart 8.

ajánlja a t. építész és építőmester urak, építkezési vállalatok, földbirtokosok, községi és egyházi előjáróságok, valamint a n. é. építő közönség becses figyelmébe saját gyártmányu

Portland cement és vizhatlan meszt,
melyek mindenkor egyenlő jó minőségben szállítanak.

Árjegyzék s magyarázat kíváncsra készséggel megküldetik.

Kecskemét, 1872. Ezüst érem. Ujvidek, 1875. Arany érem. Szeged, 1878. Érdem-érem. Trieszt, 1882. Arany érem.

Brassó. ALEXI könyvnyomdája.